

en Lov angaaende Fattigvæsenet, er det netop Tiden til at gribe ind med andre Principper, der ere mere i Overensstemmelse med Kulturtilstanden og med de Fordringer til Livet, der nu gøres, end de Principper, hvorpaa Fattigvæsenet beroede den Gang, det nuværende System blev oprettet. Derimod er jeg meget enig med ham i, at hvilket System, man end vil gaa ud fra, tror jeg, at Loven i sit Indhold bør være et sandt Udslag af den Humanitetsfølelse, som er knæsat i vort Samfund, og som paa dette Omraade fremtræder i Kravene om en mere tidsvarende Behandling af „de værdige trængende“. Jeg formoder, at jeg er i Overensstemmelse med den ærede Ordfører, naar jeg anser enhver, der lider Nød, og enhver, der trænger til Samfundets Hjælp, for at være værdig trængende (Modsigelse af Ordføreren). Det gør mig ondt, men saaledes som Tanterne ere fremsatte her, troede jeg i saa Henseende at være i Overensstemmelse med ham. Derfor havde jeg ogsaa troet og haabet, at det Forslag, der blev udarbejdet af det ærede Udvalg, vilde slutte sig nær til de Tanker, jeg her har udtalt, og derfor kan jeg ikke forstaa, at det ærede Flertal ikke paa de fleste Punkter har sluttet sig til et af Venstremindretallenes Stilling. Thi for mig personlig, saaledes som jeg opfatter Forholdene, maa jeg paa de fleste Punkter slutte mig til en af de af Venstremindretallene foreslaaede Ændringer. Der er dog ogsaa et Par af de Ændringer, som Udvalget i sin Helhed har sluttet sig til, som jeg vil tillade mig at gøre en Indsigelse imod. Det er Ændringsforslaget under Nr. 5 og Ændringsforslaget under Nr. 21. Det er allerede af det ærede Medlem fra Hanherred fremhævet, at man i en Lov som den foreliggende maa vogte sig for at optage Bestemmelser, hvorved man vilkaarlig griber ind i andre bestaaende Love. Det ærede Medlem fremhævede den Gang netop bl. a. dette Ændringsforslag under Nr. 5. Hans Motivering var dog noget anderledes end den, jeg mener, der maa gøres. Jeg kan ikke dele hans Opfattelse af, at man er udjat for vilkaarlig Behandling fra Vægens og fra Tyendets Side. Det staar mig ikke klart, hvad Meningen med dette Ændringsforslag i det hele taget er. Der staar, at Husbonden skal betale for Kosten, naar

Tyendet efter Overenskomst forlader ham. Jeg synes, at en Overenskomst maa kunne sluttet frivillig fra begge Sider; men dernæst siges der, at han skal betale Kosten, naar Tyendet efter en Læges Forskrift indlægges paa et Sygehus. Jeg gaar ud fra, at det er Tyendet, man vil hjælpe ved dette Ændringsforslag, men jeg indser ikke andet, end at man aldeles ingen Hjælp skænker Tyendet, snarere Husbonden, men man forsvaller hele Forholdet; thi efter den nu bestaaende Lov skal Husbonden betale Tyendet Kost og Logis, og Tyendet betaler kun Læge og Medicin; selv om ogsaa Lægen foreskriver, at Tyendet skal paa Sygehuset, kan man ikke tvinge Husbonden til at lægge Tyendet ind paa Sygehuset af den simple Grund, at Sygehuset ikke modtager Tyendet, med mindre Husbonden gaar i Kaution for det, eller i manglende Fald at Kommunen gør det. Men skal Kommunen gøre det, hvis Husbonden nægter det, kan den naturligvis forlange, at Husbonden betaler til den for Kosten paa Hospitalet; det kunne de efter den nuværende Lovgivning (Afbrudelse). So, jeg fastholder dette — lige til Fardag, men gaar man hen og fastsætter Grænsen til 8 Uger, skænker man jo Husbonden en Del af den Tid, hvor han vilde kunne komme til at betale Kostpenge. Hvis f. Eks. Tyendet i Maj Maaned kommer paa et Sygehus efter en Læges Rekvizition, og Husbonden nægter Garantien, men Kommunen overtager den, skal sandelig Husbonden betale en Del for Kosten indtil November Fardag (Berntsen: Det er en Misforstaaelse af Tyendeloven). Nej, jeg fastholder min Opfattelse, den er bleven anvendt mangfoldige Steder paa den Maade, saa jeg ikke kan indse andet, end at man i Stedet for at gavne skaber Tyendet ved den Affattelse, Paragraffen har faaet. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 21 gælder det samme, at man derved griber ind i den bestaaende Lov, og jeg forstaaer ikke Nødvendigheden deraf. Man vil rette paa den bestaaende Lov — saaledes udtalte Ordføreren sig — fordi der paa Landevejene gaar omkring nogle Personer, som mod Lov og Ret her i Landet bære Baaben og benytte sig af Magten til at tage og slæbe jagesløse Fjøl for Retten, naar de mene, at disse betle eller paa anden Maade er dem til Mishag. Der kan dog ikke være